

viduelle aftaler og såvel i den offentlige sektor som på det private arbejdsmarked.

Til § 3

Det foreslås, at dyrtidsreguleringen sættes ud af kraft for resten af indeværende overenskomstperiode og for den kommende overenskomstperiode, dvs. til og med den dyrtidsregulering, der forfalder til udbetaling pr. 1. marts, henholdsvis 1. april 1985.

Forslaget omfatter – i lighed med forslaget § 2 – dyrtidsregulering såvel efter kollektive overenskomster og aftaler m.v. som efter individuelle aftaler og såvel i den offentlige sektor som på det private arbejdsmarked. Ud over egentlige arbejdsvederlag omfatter forslaget også dyrtidsregulering af ulempevederlag, overarbejdsbetaling, rådighedstillæg og andre ydelser i det omfang, de ikke er omkostningsdækkende, jfr. forslaget § 4.

Til § 4

Ved forslaget åbnes mulighed for forhøjelse i stopperioden af sådanne tillæg, der skal dække omkostninger i forbindelse med arbejdets udførelse. Forhøjelser kan dog alene finde sted, såfremt der er sket en forøgelse af de pågældende omkostninger siden den sidste aftale om eller fastsættelse af satsen, og forhøjelsen er begrænset til et beløb, der giver den samme dækning som forudsat ved den sidste aftale eller fastsættelse. En automatisk pristalsregulering af disse tillæg, som før 5. oktober 1982 er aftalt i kollektiv overenskomst eller aftale, vil herefter fortsat være lovlig. Som eksempel på sådanne tillæg kan nævnes udetillæg, smudstillæg, beklædningstillæg, time- og dagpenge, hotelgodtgørelsessatser, rejsedagpenge og kørselsgodtgørelse.

Til § 5

Bestemmelsen tilsigter at undgå en opbremsning af de sædvanlige bestræbelser for en større overenskomstdækning på arbejdsmarkedet ved at åbne mulighed for, at der i tiden indtil 1. marts 1983 på hidtil ikke-overenskomstdækkede områder forhandles og indgås kollektive overenskomster, der kan indebære lønforhøjelser i denne periode.

Ikke-overenskomstdækkede områder kan også omfatte områder, hvor der gælder almindelige bestemmelser om løn- og arbejdsforhold, der er fastsat eller godkendt af en offentlig myndighed.

Endvidere åbnes mulighed for, at der på overenskomstområder, hvor en kollektiv overenskomst

eller aftale er opsagt, men endnu ikke er færdigforhandlet inden 5. oktober 1982, kan indgås aftaler i stopperioden, der indebærer lønforhøjelser i denne periode. Det samme gælder for overenskomst- eller aftaleområder, der ikke er opsagt, men kunne have været opsagt inden 5. oktober 1982.

Til § 6

Indenfor de områder, hvor man anvender akkord, bonusordninger el. lign., sker der løbende en fornyelse af akkordaftalerne, enten fordi produktionsvilkårene ændres, eller fordi akkordaftalen er indgået for en bestemt arbejdsopgave (slumpakkorder).

Såfremt der i forbindelse med indgåelsen af sådanne nye akkorder er spørgsmål om at tage hensyn til, at der er indført en ny teknik eller nye metoder, eller at der er tale om en ny eller ændret produktion, er loven ikke til hinder for, at der foretages den fornødne omvurdering af beregningsgrundlaget, f.eks. af tidsfaktoren for akkorden. Derimod må indtjeningsgrundlaget f.eks. betalingsfaktoren ikke hæves i tiden indtil 1. marts 1983. Det er en følge heraf, at gældende akkorder ikke kan opsiges i denne periode, uanset om der eventuelt måtte være hjemmel hertil i overenskomsterne eller i særlige aftaler, jfr. også bemærkningerne til forslaget § 1, stk. 1.

Til § 7

Indenfor visse overenskomstområder er der mulighed for at overgå fra et tidlønsystem til et akkordlønsystem. Vanskelighederne ved at sikre overholdelsen af den i forslaget § 6 angivne målsætning – at indtjeningsgrundlaget ikke må hæves – er imidlertid i disse tilfælde så store, at det findes nødvendigt at standse adgangen hertil i lovens relativt korte stopperiode.

Til § 8

Såfremt martsoverenskomsternes parter ikke skulle være nået til enighed om nye overenskomster den 1. marts 1983, vil de gamle overenskomster løbe videre, indtil nye overenskomster er indgået, eller frigørelseskonflikt er iværksat.

For at forebygge længtidning i denne forlængelse af de gamle overenskomsters gyldighedsperiode foreslås det, at arbejdsministeren får bemyndigelse til at forlænge lønstoppet, dog højst en måned.

Det er hensigten, at forlængelsen ikke skal udstrækkes til efter det tidspunkt, hvor hovedparten